

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Sol Triplex In Eodem Universo

Hermann, Amand

Sultzbaci, 1676

Sexta. An, & quomodo Cœli, & Astra agant in hæc inferiora?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-95850](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-95850)

imperfectum quiddam sit, quippe actus Entis in potentia, si Deus aliquod corpus immediatè moveret, sequeretur aliquam illius actionem esse imperfectam. Sed si hoc argumentum vim haberet, concluderet etiam materiam primam non esse creatam à Deo, quod falsum est, ut patet ex 2. Phys. & nullum est inconueniens, aliquam actionem Dei objectivè esse imperfectam, hoc est terminari ad aliquem effectum, qui comparatione aliorum non sit ita perfectus. Quare posse Deum movere per se immediatè quodcunque corpus omnino certum est, & docet etiam S. Thomas 1. parte. Quæst. 105. Art. 2. asserens, oppositum esse erroneum, cum Deus omnes effectus quos cause efficientes creatæ efficere possunt, & omnium illorum activitatem perfectiori modo in se contineat, quod intelligendum ni fortè aliqua specialis implicantia interveniat, ut immediatè efficiatur huiusmodi effectus à Deo.

QUÆSTIO VI.

An, & quomodo Cæli, & Astra agant in hæc inferiora?

I.
Cæli agunt in hæc inferiora.

Prima Pars extra controversiam est apud omnes, & eam non modò Aristoteles 2. Phys. t. 36. docet dicens: *Sol & homo generat hominem*; Sed etiam Magnus D. August. pluribus in locis, ut mox infra patebit; difficultas tamen est primò, in quid agere possint, & per quid agant? ad primum. Respondeo, &

II.
Non influunt directè in voluntatem.

DICO I. Corpora Cælestia non influunt per se directè, seu immediatè in intellectum & voluntatem, bene tamen per accidens, indirectè & mediatè. Prima pars est communis Catholicorum, estq; definita in Concilio Bracharensi 1. cap. 9. & 10. & pro ea multa sunt decreta summorum Pontificum præcipuè Sixti V. & Urbani VIII. Probatur ulterius Authoritate D. Augustini lib. 5. Civit. cap. 6. ubi dicit: *Non usq; quæ absurdè potest dici, ad solas corporum differentias, afflatus quosdam valere sidereos, sicut in solaribus accessibus videmus etiam ipsius Anni tempora variari, & lunaribus incrementis, atq; decrementis augeri & minui, quædam generaverum, sicut echinos & conchas, & mirabiles aestus Oceani, non autem animi voluntate positionibus subdi. lib. 4. Confess. cap. 3. ait: Totam salubritatem (Confessionis) Planetarii interficere conantur, cum dicunt: De Cælo est tibi inevitabili causa peccandi, & Venus hoc facit, aut Saturnus, aut Mars, scilicet ut homo sine culpa sit, caro & sanguis, & superba putredo, culpandus sit Cæli ac siderum creator & ordinator. lic. 2. de Doctrina Christi. cap. 22. inquit: Ex notatione siderum velle nascentium mores, actus, eventa, prædicere, magnus error, & magna dementia est, & apud eos quidem qui talia dediscenda dederunt sine ulla dubitatione resellitur hæc superstitio. Et tandem lib. 3. Quæstionum Vet. & Novi Test. cap. 18. appellat Planetariorum scientiam: *Inimicam Legi Dei, astutiam, subtilitatem, & inventum diaboli.* Probatur secundò: Quia anima rationalis in suis potentiis intellectu scilicet & voluntate, est purè spiritualis, nec est capax ullius qualitatis nisi intellectio-*

nis & volitionis, habituum specierum intelligibilium, passionumquè ex illis sequentium quæ omnia sunt spiritualia, sed corpora cælestia nullum horum possunt producere in anima, ergò non possunt agere in animam, aut ejus potentias. Confirmatur, quia Cæli sunt materiales, intellectus & voluntas spirituales, sed nullum materiale potest immediatè agere in spirituale, ergò.

Probatur secunda Pars, Quia pro statu isto intellectus, & Voluntas dependent in operari à sensibus, ergò si Cæli possunt directè influere in sensus humanos, poterunt etiam indirectè in intellectum & voluntatem. Unde videmus eos, qui ob aliquam influentiam perturbatos habent sensus, ut sunt amentes non rectè per intellectum operari. Item qui à Cælis habent appetitum sensitivum inclinatum magis ad num objectum, quam ad aliud, difficulter ab illo abstinent, eò, quod voluntas nostra pro isto statu semper vult condelectari appetitui sensitivo, juxta illud:

Nititur in veritum semper, cupimus, quæ negata.

Cum hoc tamen discrimine, quòd intellectus, qui est potentia naturalis moveatur positivè speciebus à Cælis præsentatis, necessario exeat in actum, voluntas non nisi liberè.

DICO 2. Cælum non concurrit ad omnes actiones Corporum. Patet; vel enim concurreret per motum, vel per lumen solùm, vel per qualitates occultas, quas vocant influentias? Non per motum quia ut infra patebit, etiam cessante motu Cæli, possunt esse aliquæ actiones inferiorum corporum. Non per lumen, aut aliquas qualitates, vel enim illæ qualitates, quibus dicitur, concurrere ad omnem actionem corporum sublunarium sunt diversæ in diversis partibus Cæli, vel solùm sunt diversæ per variam conjunctionem Astrorum, vel denique sunt eadem in Cælo & nunquam variantur? Non primum & secundum; quia videmus ignem, verbi gratia, æquè comburere stupam in quacunque parte universi, si ponatur sive illuminato Cælo, sive non & sive hæc, sive illa sit conjunctio astrorum; ergò ad illam conjunctionem Astrorum non concurrit Cælum, aut per lumen, aut per qualitates occultas, quæ sint diversæ, sive in diversis partibus Cæli, sive ex diversa conjunctione astrorum; Si enim variæ sunt in ipsa actione, effectus productione, varietas aliqua, sive mutatio cernatur necesse est. Non tertium, quia videmus eodem etiam modo fieri eandem combustionem stupæ ab igne, sive in magna sit à Cælo distantia, sive in parva, hoc autem esse non potest, si ad eam actionem eodem modo concurreret Cælum, Patet, quia omne agens corporeum, cæteris paribus, fortius agit in passum propinquum, quam in passum remotum; debet ergò Cælum magis, ac fortius concurrere cum igne comburente prope Cælum, quam igne remoto ab illo, quod tamen est contra experientiam, & ob eandem rationem cum lapis, verbi gratia, descendit à concavo lunæ ad centrum, velocius deberet moveri in principio, quam in fine, quod etiam contra experientiam, est falsum.

Dico

Dico 3. Motu non est ratio formalis agendi

Cælo, neq. conditio necessaria ut simpliciter agat, sed solum conditio necessaria, ut agat in omnes partes terræ, & eo modo quem exigunt sublimitaria. Prima pars patet: Quia per motum localem non acquiritur nisi ubi, vel locus extrinsecus, ubi autem & locus non sunt ratio formalis agendi Cæli in hac inferiora. Secunda pars patet: Quia vel esset conditio necessaria ex parte agentis & hoc non; Quia Cælium habet perfectam rationem agendi per lumen & influentias; lumen enim ex natura sua per reflexionem aptum est calefacere, & Cælum quamvis non moveretur, adhuc reflecteret lumen, ac calefaceret, imò potius videtur impedire actionem luminis motus. Unde Aristoteles 38. Problem. a. b. dicit eos, qui sub Sole ambulant minis calefieri, quàm qui sedent: vel ex parte passivi, & neque hoc, quia hæc inferiora illuminari, & calefieri apta sunt sine ullo motu. Nec dicas requiri ut approximatō ad partes terræ, quia jam non esset conditio simpliciter necessaria, ut agat Cælum, sed ratio agendi hoc, vel illo modo. Tertia pars patet: Quia licet Sol illuminet nostrum hemisphærium, & simul etiam illuminet astra, quæ lumine recepto, etiam proprio illuminare possunt alterum hemisphærium, illud tamen lumen sufficiens non est ad sufficienter illuminandum & calefaciendum & ideo, ut omnes partes terræ debite illuminentur, & calefiant necesse est moveri Cælum. Ultima pars patet: Quia diversi effectus sunt in inferioribus; ergò & causam requirunt, quæ aliter & aliter se habeat; Idem enim quantum idem, semper facit idem, sed si Cælum non moveretur, eodem semper modo se haberet, quare non posset esse causa tam diversorum in mundo sublunari effectuum, quæ est ratio Aristotelis T. 55. & 56. 2. Gen.

Dico 4. Quamvis cessaret motu Cæli, nihilominus tamen adhuc fieri posse multas actiones horum inferiorum, saltem ad aliquod Tempus breve, postquam tamen concursu Divino & quidem solum, secundum exigentiam causarum naturalium, prout videlicet natura earum postulabat. Dixi posito tamen concursu Divino, quia sine illo nulla potest esse actio creaturæ quippe, quia omnino necessarius est ad omnem actionem creaturæ: Dixi solum ad exigentiam causarum; Quia cum Deus suavi, & efficacitate agendi omnem agentium causalitatem supplere possit, dubium non est, quin per potentiam absolutam, quantumvis cessante motu Cæli, ejusque actione, omnes actiones inferiorum esse possint. Dixi saltem brevi Tempore; quia sine dubio, si Cælum quiesceret non longo post tempore universum perturbaretur & animalia, plantæ & alia hujusmodi corrumpentur: Tum quia Sol est causa ordinis in istis inferioribus. Et propter hoc dicitur vita hujusmodi inferiorum, & res omnes pendere à Cælo, ratione, scilicet, ordinis; Tum quia quæ essent in illo hemisphærio, quod illuminaretur à Sole, ejus calore comburentur, quæ verò essent in alio hemisphærio frigore perirent, ex quo videntur omnia brevi tempore evasura in ignem, quia Sol suo calore igniret omnia, quæ essent in uno hemisphærio, ille verò ignis de-

deinde productus, & conservatus à Sole in se converteret etiam reliqua.

Probatur verò Conclusio

primò: Quia motus Cæli non est ipsi Cælo ratio formalis agendi, aut conditio necessaria ut simpliciter agat; ergò quamvis concederetur, quod tamen supra reprobavimus, actionem Cæli necessariò concurrere ad omnem actionem inferiorum, adhuc non esset necessarium, quin cessante motu Cæli multæ possent fieri actiones inferiorum. Secundò: Quia si cessante motu Cæli nullæ possent fieri actiones inferiorum, id non esset nisi quia motus Cæli necessariò requiritur, ut agentia inferiora exercere possint suas actiones, sed motus Cæli non necessariò requiritur ad hoc ergò. Minor patet, si enim requiritur, aut quia est ratio formalis in agentibus inferioribus per quæ formaliter possent agere, quo pacto calor in igne est ratio formalis, cur ignis possit calefacere; aut quia est ipsa actio, per quam agentia ipsa producant suos effectus, ut est calefactio per quam ignis producit calorem, aut denique quia conditio ut ignis verbi gratià calefaciat; non enim apparet quæ aliâ ratione necessarius possit esse motus Cæli ad actiones horum inferiorum, sed nullus ex hujusmodi rationibus requiritur, ergò. Quòd non primo, & secundo modo manifestum est; Quando enim ignis agit calefaciendo, id non facit per aliam naturam formalem, seu per aliud principium agendi, quàm per calorem, neque per aliam actionem, quàm per calefactionem; quod ex eo etiam confirmatur, quia principium agendi debet formaliter esse in agente; Actio verò in passivo si sit transiens: Motus autem Cæli neque in agentibus inferioribus formaliter, neque in passivo est; Dum enim ignis, verbi gratià, calefacit lignum, neque in igne, neque in ligno est motus Cæli, ergò. Quòd non tertio modo nempe, ut conditio requiratur motus Cæli.

Probatur: Quia neque per motum

Cæli approximatō agens passivo, neque quidquam per illum additur, aut retrahitur ex parte passivi, aut agentis, hæc enim prorsus eodem modo se habent, sive sit motus Cæli, sive non; ergò non est conditio necessaria, cum omnis conditio, aut sit approximatō, aut aliquod additum, aut retractum ex parte agentis, ut inducitur constat.

Confirmatur etiam Conclusio ex eo,

quòd tempore Josue, dum stetit Sol, sine dubio fuerunt actiones in his inferioribus, sed facile responderi posset, id fuisse factum per miraculum, supplente Deo concursum Cæli; constat ergò ex dictis, multas actiones fieri posse etiam cessante motu Cæli, unde si ignis, dum Cælum moveretur, cœpisset comburere pulverem tormentarium, & lapis cœpisset moveri à concavo Lunæ deorsum, sine dubio etiam cessante motu Cæli, & ignis pergeret in comburendo, & lapis in descendendo.

Dico 5. Cælum agit per lumen in hac inferiora. Colligitur ex ipso Aristot. lib. enim 4. de part. animal. cap. 5. ait, noctes in plenilunio esse tepidiores propter majus lumen lunæ receptum

VI.

Cælum agit per lumen in hac inferiora.

ceptum à sole: nempe, ut tunc plus luminis recipit à sole, ita plus refundit ad inferiora, plusquè in illis causat caloris: cap. ultimo 4. de Gen. ait de crescente lunà noctes esse frigidiores & cap. 2. ejusdem libri, ait ut sol per totum annum æstatem atquè hyemem facit; Ita luna per mensem, non quidem accessu & recessu, ut sol, sed incremento & decremento luminis, nimirum ut sol in æstate calefacit, in hyeme minus, sicut luna dum plena est plus causat caloris, reliquo Tempore minus.

VII.

Dices: Luna in plenilunio cum plus luminis possidet, solet humores cieri, unde est quod qui distillationibus abundant, levari se à luna sentiant, non ergò efficit, ut Aristoteles vult noctes tunc propter abundantiam lucis, tepidiores, cum calor exsiccat potius, quam humectet. Respondetur negando consequens, constat enim eundem calorem solis, vel ignis quædam, vel lutum exsiccare, indurare quædam, & ceram liquifacere: ergò luna tunc pro ratione lucis, quam obtinet nunc majorem, nunc minorem, & ratione conjunctionis & aspectus aliorum siderum, tum per conditiones subiectorum in quæ influit, nunc humores cieri in corporibus inferioribus & consumere, nunc movere tantum & non consumere, nunc nec movere, nec consumere. Ex quo tamen non infertur nullo modo, lunam per lumen non causare calorem in inferioribus, sed activitatem caloris, quam producit propter causas jam dictas variè modificari. Deinde

Probatur Conclusio Experiencia; Constat enim ex reflexione radiorum luminis solis ad speculum concavum generari ignem, quo artificio Archimedes, ut refert Galenus lib. 3. de temperamentis cap. 2. hostium triremes incendit, constitutis videlicet è Regione speculis, à quibus repercursi radii in materiam triremium ad concipiendum ignem idoneam, impegerè. Pari ratione Proclus referente Zonora in vita Athanasii Imperatoris, suspensis æneis speculis è Constantinopolitano muro ignem radiis solaribus accensum in adversam hostium classem emisit, eamquè cum classariis combussit. Experimur etiam in æstate loca umbrosa frigidiora esse, quia habent minus luminis, quam ea quæ exposita sunt soli.

VIII.

Dices I. Si lux causaret calorem, esset calore prius, non igitur quatuor tantum, sed plures qualitates primæ, quod communi decreto Philosophorum repugnat, qui quatuor tantum agnoscunt qualitates primas, scilicet calorem, frigus, humorem & siccitatem. Respondetur has qualitates dici primas, non quòd simpliciter sint primæ, sed quòd primæ inter qualitates sensibiles, quæ tanquam propriæ & peculiare conveniunt sublunaribus.

IX.

Dices 2. Luna in coitu cum sole minus habet luminis, & tamen efficacius operatur, & vehementiores efficit in his inferioribus mutationes, ut testantur crebri status ventorum, & maris tempestates. Non ergò agit per lumen, alioquin enim dum plus habet luminis, ut in plenilunio id præstare deberet. Re-

spondetur lunam in quibusdam rebus plura efficiere quo minus habet luminis, in aliis idem efficere dum plena est, & abundat lumine; Unde Galen. lib. 3. de diebus decretoriis, luna cum plena est, inquit, fruges adauget, materiat celerime, occisa corpora ferarum in tabem visu suo resolvit, somnoq, sopit sub ejus lumine, vel aliter diutius immorantibus pallorem, vel dolorem capitis conciliat: Quare argumentum non concludit lunam non agere per lumen, sed aliquos ejus effectus non in lumen tantum referendos esse, sed etiam in qualitates quasdam & virtutes occultas.

Dico 6. Cælum in hac inferiora non solum interventu agit, sed etiam per qualitates occultas, quas vocant influentias. Ita S. Bonaventura, Albertus, Richardus, Venetus, Connimb. & alii: Estquè Mathematici communis.

Probatur: Quia sunt multi effectus in his inferioribus, quos in Cælum tanquam in causas referendos esse communis Philosophorum est consensus, & tamen quomodo illorum causa sit Cælum sine influentis per solum lumen explicari nequit, ergò præter lumen procedendæ sunt etiam in Cælo influentia. Aut Probatur: Quia experientia manifestum est, cuspidem acis magnetæ exterlam septentrioni se obvertere, & à Cæli partibus vicinis polo trahi. Deinde quia æstus maris, quo videlicet maris aquæ reciprocatione nunc ad litus accedunt, nunc in se redeunt, subducunt, quæ, fit à luna, ut dicit Ptolom. lib. 2. cap. 12. Plin. Strabo, de situ Orbium, Albertus, Alanus, D. Thomas, Scotus, eadem dicit, Levinus, S. Ambrosius, D. Basilius, & alii quos citant, & sequuntur Connimb. 48. Meter. cap. 6. & est communior Philosophorum sententia, quod tamen ita intelligendum est, ut maris accessus & recessus lunæ tribuatur, non per se duntaxat, sed ut solis promovet, fovetquè aspectum; Constat enim pro diversis lunæ ad solem aspectibus nunc majores, nunc minores æstus fieri, in plenilunio enim maxime æstus, aliàs mitescunt, certis etiam lunæ articulis magis intumescunt maria per hyemem, quam per æstatem, eam utiquè ob causam, quòd hyemali tempore per aquatica signa sol transeat, quæ lunæ virtutem secundum illius à sole irradiationem juvant; At neuter horum effectuum salvari potest solo lumine; Probatur acis magnetæ attemperata Septentrioni sese offert etiam densa caligine & tenebrioso quadam loco, & similiter æstus maris in interlunio, quo tempore lunæ facies, quæ mare respicit, lumine destituta est; itemquè cum sub terras demersa lumen ad nos minimè facit, non cessat. Non igitur potest dici per solum lumen tales effectus causari à sole, & consequenter dicendum est causari per qualitates occultas. Præterea compertum est, lunam, dum cum sole coit vehementius movere hæc inferiora, & in morbidis corporibus aciores dolores causare, majoresquè assultus Oceani, & undarum reciprocationes excitare, & tamen eo in congressu minorem lucem obtinet; Signum ergò est præter lumen aliam habere facultatem, quæ hujusmodi effectus edat in inferioribus.

rioribus, alioquin enim tunc semper efficacius operari deberet, quò plus lucis obtineret. Ad hæc, astra aurum, cæteraquè metalla progignunt in terræ visceribus, nec tamen id præstare possunt per lumen, cum lucis radii viscera terræ non penetrent, ergò. Si dicas, lucem quidem permeare terræ latebras non posse, posse tamen calorem productum per lumen. Contra est, quia verisimile non est, calorem in extrema terræ superficie productum, maximè, cum non sit summè intensus, fundi tam latè posse, præsertim obfistente nativo terræ frigore, viamquè intercludente. Deinde

Probatur Conclusio, quia Astrologi diurnâ docti experientiâ asserunt, per se Saturno inesse vim gignendi frigiditatem, & siccitatem, Jovi verò efficiendi temperiem, Marti ardorem, calorem Soli, Veneti & Mercurio temperatum, vel moderatum calorem, lunæ humiditatem, quod verum non esset, si per lumen tantum ageret Cælum.

Dices: Cælum in his inferioribus, interventu lucis, solum causare calorem, frigus verò humiditatem, quatenus remouent causam effectricem caloris. Ita Auer & Cymora locis cit. sed contra est, quia sic Cælum primas reliquas qualitates, præter calorem, non per se producet, sed solum per accidens, quod est contra Astrologos, qui docent, Cælum, tanquam causam universalem per se, atquè ex instituto producere omnes primas Qualitates, per easquè, tanquam operum naturæ administras, & suæ formæ vicarias, in his inferioribus varios edere effectus, & in Cælesti mundo, & in primo alterante Elemento potestate contineri, quod verum etiam non esset, si ab eo Qualitates, ad illas formas è materia productas, non dimanarent per se.

QUÆSTIO VII.

Quidnam possint Astrologi ex Siderum cursu, & activitate præcognoscere, & prædicere?

Utrum & quomodo Cælum agat in hæc inferiora, & quousquè ejus virtus se extendat, hæcenus explicatum est; Superest, ut, quoniam Astrologia Iudiciaria futurorum eventuum prænotionem ex Syderum aspectu proficitur, quid ea in re sentiendum sit, paucis perstringam. Igitur

Dico I. Nullo modo possunt Astrologi successu futuros, contingentes, casusq; sortuitos, aut actiones ex humana voluntate pendentes præcognoscere, ac proinde nequaquam certi alicujus Regni, aut Civitatis casus fortuna, aut circumstantias rerum, negotiorumve prædicere, ut, an Alexander, post obtentum penè Orbis imperium, veneno periturus fuerit? Eschylus Poeta, casu, ab F. Amandi Hermann Physica.

Aquila resudini demisse, interimendu? Ita communiter SS. PP. cum S. Thoma 2. 2. quæst. 95. Et

Probatur, quia Cælum non potest ullo modo directè influere in voluntatem hominis, alioquin enim tolleretur arbitrii libertas, omnis honestæ, laudabilisque vitæ, quæ in libertate fundatur, ratio; esse meritum, & demeritum; ergò nequè ex cælestium corporum intuitu, agendiquè vi, ejusmodi actiones prævideri possunt, & prædicti. Deinde, quia causæ hujusmodi effectuum liberæ sunt, & contingentes, ac proinde hujusmodi effectus, antequam fiant, possunt evenire & non evenire: Quare, antequam fiant, à nullo intellectu creato prævideri certò possunt. Unde Astrologiam Iudiciariam & Leges civiles jam olim damnarunt, ut videre est in Cod. Iustiniano lib. 9. tit. 29. de Maleficis & Mathem: Et Sacra Concilia, ut Toletanum primum circa finem in assertione Fidei contra Priscilianistas, Bracarense itidem primum cap. 9. & 10. & SS. Pontifices variis decretis, & diplomatibus è quibus Sixtus Quintus, Annis superioribus, Litteris Apostolicis disertè statuit, ac præcepit, ne quis Iudiciariæ Astrologiæ artem, præterquam circa agriculturam, & navigationem, & rem medicam, exerceret, nevé judicia faceret, quibus, de successibus futuris contingentibus sortuitisque casibus, aut actionibus, ex humana voluntate pendentibus, aliquid futurum affirmaret, etsi id se non ritè affirmare assereret, aut profiteretur. Quòd si ex iis, quæ, circa hujusmodi eventus, in observando, superstitiosa vanitas, & in pronuntiando inconsculta temeritas, prædicere solet, aliquid nonnunquam eveniat, id est, vel, quia, cum multa pronuntiaverit, casu aliquid aliquando ex iis evenit, quod etiam notavit Favorinus apud Gall. lib. 14. cap. 3. vel quia, ut docet S. Augustinus 4. Confess. cap. 3. Divinæ providentiæ dispositio mentes hominum, peculiari quodam instinctu sic agitat interdum, ut æscientes proferant, quæ consulentes, vel ex eorum meritis, vel occulto DEI judicio oporteat audire: vel deniquè, quia ea prædicunt Astrologi ex pacto aperto, vel tacito cum dæmone: Licet enim Dæmon futura contingentia, & eventus sortuitos certâ notitiâ prævenire minimè queat; Nonnunquam tamen, ut docet Sanctus Augustinus 2. de Gen. ad litt. cap. 17. & lib. 2. ad Simplicianum. q. 3. ita ex occulto sapientiæ suæ ordine, volente disponenteq; DEO quædam certa cognoscunt, & prænuntiant, non propriæ naturæ vi, sed Divinâ revelatione per Angelos. Monet verò Divus Augustinus illo cap. 17. magis cavendos esse Astrologos eos, quorum prædictioni eventus responderet, quam quorum non: quòd hi vanitatem suam & temeritatem prodant, illi magis imponant imperitis, & initi cum Dæmone fœderis, dent suspitionis plura argumenta.

D d d Dico